

гарско царство, когато не е имало тия днешни условия, при които подобни сборове-панаири не могат вече да вирятъ.

Ако въ Сливенъ е имало най-малко четири манастиря, а не „24“, както твърди Раковски въ своя „О Аспню първому“, то очевидно е, четири пжти въ годината сж ставали тукъ такива сборове — панаири, освенъ ако не е имало редовенъ, презъ известно време на годината, старобългарски сливенски панаиръ. Горнитѣ сливенски сборове и до днесъ ставатъ, като споменъ на срѣднѣвѣковнитѣ: въ първия недѣленъ день слѣдъ Великдень, на площада между срѣдния Сливенъ и частъта Ново-село, за споменъ на сбора въ честъ на старата църква „Св. София“, презъ тритѣ Великденски дни на площада край „Харманитъ“, за споменъ на сбора въ честъ на изчезлия манастиръ на „Кешишлика“, въ петъкъ, на първата седмица следъ Великдень, край Сотирския манастиръ Св. Петка; и, най-после, сбороветѣ край аязмитѣ: Св. Тодоръ, вѣроятно за споменъ на изчезналия манастиръ надъ тая аязма, край „Монастирската“ рѣка, Св. Георги, *Кръс повския* и т. н. Вънъ отъ това, голѣмъ сборъ ставалъ (първия день следъ Гергьовъ-день около минералнитѣ бани, нареченъ *Храчъ Пòле*, който, види се, е отъ много старъ произходъ. Че съборитѣ (по сливенски сборъ-сборове) около манастиритѣ сж били сжщевременно и *панаири*, се види отъ много пѣсни въ народния ни епосъ (Ср. напр. тая;

Голѣмъ са съборъ събрало,

Съборъ, та панаиръ,

На Врачанската планина,

На Врачанския манастиръ . . .

Бкн. часть II, стр. 257).

Даже мѣста, върху които сж ставали такива събори, обръщали се отпосле на заселища. Такъвъ е случая съ *Панагюрище*, етимологията на което име сочи на *панагюръ* (дума отъ гръцки произходъ). Ср. сжщо имена на заселища заправени при следи на манастири, гдето сж ставали *събори* (села: Монастирища, Монастирище (2), Монастирска, Монастирски, Монастиръ (2) и Манастиря. Обратно, при изчезли заселища съ известно търговско минало, за споменъ на това, колкото население се събирало на мѣстата имъ, като на сборъ — панаиръ. Такъвъ е случай съ доскоро ставалия сборъ до старото село *Сарай* (при Стралджа), което считамъ за срѣднѣвѣковното *Лардеа* (днесъ изчезло, съ едничка развалина „Ченгене Сарай“).

На манастирскитѣ събори се носѣли разни стоки, най-вече за украшения, като пръстени, икони (по сливенски „светици“ и „итафи“, нанизи, гривни (по Сливенски „анти-